D·N
4/9 1949

Partierna i europeisk demokrati

Av Europas befolkning på 540 miljoner lever 240 miljoner, eller omkring 43 procent, under ett demokratiskt styrelsesätt. Östblocket under kommunistisk diktatur omfattar omkring 260 miljoner, de katolskt-fascistiska diktaturerna på Pyreneiska halvön 35 miljoner. De klart och ostridigt demokratiska länderna av någon betydelse är tretton: de fyra skandinaviska staterna, England och Irland, Holland, Belgien och Schweiz, Frankrike och Italien, Västtyskland och Österrike.

På vidstående karta ges en översikt över huvuddragen i det demokratiska Europas partiväsen. En jämförelse mellan denna översikt och situationen före det andra världskriget respektive före de fascistiska och nazistiska diktaturernas upprättande klarlägger några starkt verkande, ehuru inte alldeles generella tendenser. Det är dessa tendenser och deras betydelse för demokratins möjligheter som här skall diskuteras.

I flertalet stater har kommunismen gått framåt; Ryssland har nästan överallt en femte kolonn, vars ledare förklarar sig redo att stödja ett ryskt angrepp mot det egna landet. Starkast är kommunismen i de stater där den från början hade ett betydande inflytande: i Italien var arbetarrörelsen redan i början på 1920-talet till stor del kommunistiskt infekterad, i Frankrike hade den 1936 15 procent av rösterna, i Finland före kommunistförbudet 1930 10—15 procent. I England, Irland och Österrike är liksom tidigare kommunismen praktiskt taget obefintlig. I Västtyskland, där man genom flyktingarna från öster är bättre underrättad om den ryska regimen än någon annanstans, har kommunisternas röstetal sjunkit till en bråkdel av vad som uppnåddes vid de fria valen före nazismen.

Till konstaterandet av kommunismens i stort sett växande styrka bör två reservationer fogas. Partiet har överallt gått tillbaka sedan krigets slut; den prestige det vunnit genom sitt deltagande i motståndsrörelsen efter 1941 — dessförinnan hade det på rysk order saboterat frihetskampen mot tyskarna — har försvagats genom den ryska aggressionspolitiken, och numera är kommunismen inte företrädd i någon västeuropeisk regering. Vidare: ingen anledning finns att anta att de miljoner som röstar kommunistiskt i Västeuropa verkligen önskar en regim av östblockstyp; deras ställningstagande är snarast uttryck för ett allmänt socialt missnöje. Detta utesluter dock inte att de i en kritisk situation kan bilda ett underlag för en av ledningen anordnad och av Ryssland stödd kupp — och efter en lyckad kupp blir all opposition krossad av de nya makthavarna.

Medan den kommunistiska diktaturrörelsen gått framåt har efter de fascistiska och nazistiska diktaturernas sammanbrott den antidemokratiska nationalismen föga framträtt. Nära nog alla de partier som mer eller mindre klart anknöt till Mussolinis och Hitlers välden har försvunnit. De stämningar och intressen som aktivt stödde de förintade diktaturerna i Italien och Tyskland är visserligen inte politiskt betydelselösa, men de framstår inte heller som något hot mot den demokratiska ordningen. Rollen som demokratins huvudfiende har utan gensägelse övergått från nationalismen i dess fascistiska och nazistiska form till den bakom kommunismens världsfrälsarideologi verksamma ryska imperialismen.

En tredje tendens — långtifrån generell, men i flera länder starkt markerad — är de religiöst bestämda, främst de katolska partiernas stärkta ställning. I så gott som alla länder i Väst- och Sydeuropa har de antisocialistiska grupperna sitt främsta fäste i partier med religiöst fälttecken; så har tidigare varit fallet i Holland, Belgien och Österrike, nu föreligger denna situation även i Tyskland, Frankrike och Italien. Särskilt i de två sistnämnda staterna innebär detta en väldig förändring av det partipolitiska läget. Det katolska partiet i Italien framträdde visserligen redan före fascismen — då kallat folkpartiet — men det hade vid denna tid inte tillnärmelsevis samma attraktionskraft som nu; det stred i Norditalien mot fascism och socialism, men i södra Italien var det nära nog utan betydelse. I Frankrike var det katolska partiet före det andra världskriget ett obetydligt parti, med förankring främst i Elsass och Bretagne. Efter kriget har partiet haft andra platsen och länge varit starkare än de andra antisocialistiska partierna tillsammantagna. Även i Tyskland har den religiösa bindningen fått ökad politisk vikt; den kristligt-demokratiska unionen samlar i Västtyskland nära dubbelt så många röster som Weimarrepublikens centerparti.

Därmed är de viktigaste skillnaderna mellan förr och nu angivna. I fråga om konservatism och liberalism är det svårt att fixera den partipolitiska förankringen, eftersom det här snarare är fråga om allmänna tendenser i åskådningen än om bestämda partier; så mycket är klart att dessa tendenser, och särskilt den konservativa, i nutidens Väst- och Sydeuropa ofta smält in i de religiöst bestämda partierna. Som parti har liberalismen gått tillbaka i England och Frankrike (där man dock kunnat spåra en uppgång under de senaste åren), men bevarat eller utbyggt sin ställning i de mindre nord- och västeuropeiska staterna.

En diskussion av de skilda huvudriktningarna och deras ställning till demokratin skall upptas i följande artiklar.

Partifördelningen i Europas demokratier

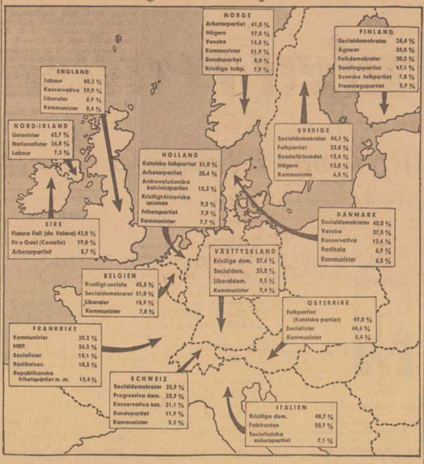

Siffrorna gäller de senaste valen till representationen eller den mera talrika av dess kamrar.

Fideikommissens framtid

Det var av principiella skäl som svensk lagstiftning för mer än hundra år sedan förhindrade bildandet av nya fideikommiss — en enskild människa borde inte få skriva lagar för okända efterkommande. Sedan dess har de kvarvarande fideikommissens existensberättigande bestritts från skilda utgångspunkter. För den som vill bereda vitt svängrum åt enskild insats utgör fideikommissen ett omotiverat hinder, och för många har fideikommissarien framstått som ett tillspetsat exempel på oförtjänta företrädesrättigheter. Till dessa synpunkter har vid olika tidpunkter kommit missförhållanden vid speciella fideikommissegendomar: orimliga arrendekontrakt, efterblivna arbetarbostäder, vanskötsel av jorden. Mot dylika företeelser har det allmänna småningom rest effektiva hinder, men det avgörande steget att upplösa kvarblivna fideikommiss har aldrig blivit taget.

Till denna utdragna väntan har åtskilligt bidragit. Det är fråga om ett stort ingrepp med olika tekniska komplikationer. Det ter sig inte lika naturligt att övervinna svårigheterna för dagens socialdemokrater, som gjort jordförvärv till ett privilegium, som för en tidigare generations klara privilegiefiender. Och man har ständigt måst ställa spörsmålet hur de stora, delvis oersättliga kulturvärdena skulle kunna bevaras lika effektivt och på ett för samhället lika billigt sätt.

Sannolikt är det den sista frågeställningen som främst fördröjt det avgörande steget. Men medan de styrande låtit tiden gå har vi kommit in i en utveckling som hotar att skingra just de värden som man trott sig skydda genom att vänta. Den stora auktionen på Trollenäs är bara ett tillspetsat exempel. De samlingar av konstföremål och historiska reliker som gör många gamla huvudgårdar till något mycket märkligt är i regel inte bundna genom fideikommissurkunden; även om de inte behöver medräknas vid arvsbeskattningen, blir ändå denna en orsak till avyttring. Samtidigt blir underhållet av praktbyggnader och parkanläggningar alltför kostsamt sedan löpande skatter dragits från godsets löpande inkomster. Fideikommissformen visar sig numera vara ett lika bräckligt underlag för uthållig kulturvård som annan privategendom länge varit.

Vad detta betyder är lätt att inse. Den juridiska avvecklingen av fideikommissen, som inte förefallit så brådskande, håller på att förvandlas till en angelägen fråga hur viktiga kulturvärden på ett antal familjegods skall kunna bevaras till allas fromma. Justitieministern, som för tre år sedan gav ett bragelöfte att fullfölja vänsterns gamla lagstiftningslinje, bör nu rådgöra med ecklesiastikministern om de krav som denne har att bevaka. En företrädare med vyer, Arthur Engberg, var på sin tid beredd att bevaka dem.

PRESSGRANNAR

Principen "klass mot klass" håller på att förverkligas när det gäller uppgörelsen om de olika samhällskategoriernas levnadsstandard, lyder den syndikalistiska Arbetarens belåtna summering av faktorerna i de pågående förhandlingarna om löner och livsmedelspriser:

> Då det visar sig omöjligt att komma till något samförstånd går frågan vidare till en rundabordskonferens, där de berörda parterna direkt får överlägga med varandra. Vid denna konferens kommer alltså att samlas representanter för böndernas, arbetarnas och tjänstemännens organisationer. Eller med andra ord, jordbrukare och löntagare får direkt förhandla med varandra om hur inkomsterna skall fördelas. Detta är inte någon tillfällighet och får inte betraktas som någon isolerad företeelse. Det är en återspegling av utvecklingstendensen i våra dagars samhälle. Det är inte längre de olika "delgrupperna", enskilda fackförbund eller enskilda industrier, som är de agerande i det ekonomiska skeendet. De spelar blott en andraplansroll. Det blir i stället industriarbetarna, bönderna, tjänstemännen o. s. v. som framträder som förhandlande parter och överlägger om hur stor anpart av den totala inkomsten som skall komma på varje kategoris del. Man skulle nästan kunna säga att det numera är de olika samhällsklasserna som förhandlar, antingen direkt med varandra eller via staten. Här dras de stora linjerna upp, de olika yrkesgruppernas sammanslutningar får sedan ingen annan uppgift i det stora sammanhanget än att sköta om jämkningar och justeringar inom ramen för de mera vittomfattande överenskommelserna. Därmed är också deras tidigare självständighet och handlingsfrihet ett minne blott. Det skulle vara ett fullständigt misstag att föreställa sig att den utveckling som lett fram till dessa förhållanden är någonting som är dömt att försvinna när tiderna blir "normala" igen.

I verkligheten visar enbart svårigheten att ännu en gång lappa ihop en nödtorftig stabiliseringsöverenskommelse hur kristidsbetonat hela förfaringssättet är. Varulagrens påfyllning och ransoneringarnas avveckling innebär redan en begynnande återgång till den normala samhällsekonomi som den syndikalistiska kollegan vill avhysa för alltid.

Andra kammarens talmansfråga diskuteras av Karlstads-Tidningen (fp), vars redaktör är ledamot av kammaren:

> En huvudsynpunkt måste vara, att vederbörande verkligen är besjälad av intresse och fallenhet för formella spörsmål och representativa uppgifter. Ur den synpunkten är det märkligt, att hr Wald. Svenssons namn drivits så hårt som skett i samband med vice talmanskapet. Han torde nämligen knappast kunna mobilisera något aktivt intresse för formella rutinärenden, medan han däremot brinner av lust och skicklighet i det politiska. Inte heller hr Per Johnsson torde ha lust att flytta upp på talmanspodiet. Återstår hr Malmborg och Friesen. Båda har sinne för det formella och för representation. Båda har dessutom utmärkt kraftiga talorgan och lätt att göra sig hörda i kammaren — en i vardagsarbetet mycket viktig synpunkt. Båda är allmänt avhållna och respekterade. Till hr von Friesens favör talar hans mångåriga erfarenhet från det grundlagsvårdande utskottet och hans vana att uttrycka sig på världsspråken — den svenska riksdagens presidium behöver verkligen en förstärkning i den vägen. För hr Malmborg talar hans större möjlighet att disponera tid för uppgiften.

När statläget en gång blivit definitivt klart är det så dags att rekommendera sparsamhet vid granskningsarbetet, som då är avslutat, skriver Svenska Dagbladet (h) om Stockholms skattefråga med följande partiagitatoriska fortsättning:

> Oavsett vilken utgång förhandlingarna om lönestoppet få, måste budgetgranskningen gå i sparsamhetens tecken. Folkpartiets egentliga motiv äro sannolikt att söka på annat håll. Dels vill man antagligen skydda sina egna borgarråd, vilkas rotlar förete de största utgiftsökningarna och därför ligga längst fram i farozonen, dels har man varit angelägen att jämna vägen för nästa års finansborgarråd, därest denne, som man inom partiet hoppas, blir folkpartist. Inom folkpartiet fruktar man, att han skulle få en alltför svår uppgift, om hr Höglund tillåtes att nu bottenskrapa alla resurser. Vilka motiv folkpartiet än kan ha haft, måste deras ställningstagande dock innebära, att de icke stå främmande för tanken på en skattehöjning.

Efter oss syndafloden, tycks vara mottot för den majoritetslinje som så presenteras av högerkollegan. Stockholms-Tidningen (fp), som också gärna vill slippa skattehöjning om det går, finner det dock inte riktigt att binda sig i skattefrågan innan man granskat förutsättningarna:

> Det måste livligt beklagas, att en flerårsbudget eller åtminstone ett utkast till en sådan inte föreligger, då man nu går till behandlingen av nästa års stat i huvudstaden. Om inte förr, så bör riktlinjerna för flerårsbudgeten dock kunna presenteras i samband med den definitiva behandlingen av staten. Att begära detta av finansborgarrådet är inte något orimligt krav. Först därigenom blir det möjligt att bedöma i vad mån bibehållandet av en oförändrad skatt går ihop med önskemålet om att hålla "en så jämn skattesats som möjligt och på lämpligt sätt fördela de väntade utgiftsökningarna". Tills vidare nödgas man emellertid vid behandlingen av skattesatsen för nästa år närmast att handla i blindo utan tillräckliga hänsyn till framtiden. I detta olyckliga läge har socialdemokraterna, biträdda av högern, genomdrivit ett uttalande att som riktlinje för statgranskningen skall gälla önskemålet, att den i år gällande skattesatsen inte överskrides. Det önskemålet kan man dela, men dess förverkligande har som sagt vissa förutsättningar, främst lönestoppets bevarande. Med hänsyn till ovissheten både i denna och andra punkter har folkpartirepresentanterna i kollegiet föredragit att förklara, att förutsättningar f. n. saknas för det nämnda majoritetsuttalandet.

Detta är, skriver den citerade tidningen, ett ärligt och nyktert konstaterande av ett faktiskt förhållande. Detsamma kunde också ha sagts ifrån i den formen att folkpartiet liksom högern hade biträtt uttalandet, men med ett tillägg, där man hade avslöjat alla de förutsättningar för genomförandet som socialdemokraterna nu tiger tyst om.

Fynd i ortsmuseum av unik grythängare

Ett unikt fornfynd har, enligt Sundsvalls Tidning, upptäckts i en privat samling i Jättendal. När intendent Arne Modén i Hudiksvall nyligen gick igenom ett litet museum som ordnats i orten fick han syn på en gammal, cirka en halv meter lång järnkedja, som vid närmare undersökning befanns vara en s. k. grythängare från vikingatiden. Den är av just den typ som användes i de allra äldsta eldhusen. Blott en gång tidigare har en sådan kedja hittats i Sverige, nämligen i samband med utgrävningar vid Gamla Uppsala. Fyndet gjordes för flera år sedan av kyrkvärden L. E. Olsson i Vik, Jättendal. Han anträffade kedjan på en halv meters djup under grävning i lera. (TT, Sundsvall.)

Medicinska examina

Vid Karolinska institutet har medicine kandidatexamen avlagts av Ake Forsberg, Sundsvall, Ulf Friberg, Stockholm, Edwin Gruder, Stockholm, och Bengt Gillstedt, Sysslebäck, samt

medicine licentiatexamen av Erik Berglund, Anders Gustafson, Kaj Holmstrand, Virve Lepik och Mårten Rasch, alla Stockholm.

Svensk dubbelseger i nordiska bridgen

Nordiska mästerskapen i bridge i Helsingfors slutade med seger för Sverige i både öppen klass och damklassen.

I den öppna kalssen ställde varje land upp två lag, varvid Sverige vann mycket överlägset med 10 segrar på 12 spelade matcher. I damklassen var det jämnare. Sverige mötte Finland i sista ronden och måste segra för att ta hem mästerskapet. De svenska nerverna höll bättre och matchen vanns klart med 69—36, europapoäng.

Resultaten blev:

Öppen klass: Nordisk mästare 1949 Sverige 20 p. (Lilliehöök—Wohlin, Bromé—Kjelldahl, Christensson—Wennberg, v. Barth—Sandin), 2) Norge 12 p, 3) Danmark 11 poäng, 4) Finland 5 p.

Damklassen: Nordisk mästare 49: Sverige 9 p (Ericsson—Segander, Wennberg—Werner), 2) Norge 7 p., 3) Finland 7 p., 4) Danmark 2 p.

DAGENS NYHETER
Söndagar:
Telefonannonser ... kl. 14-17
Annons- och prenumerationskontoren: Tegelbacken, Stureplan, S:t Eriksplan och Medborgarplatsen .... kl. 14-17
Övriga kontor ...... Stängt
Prenumerationsärenden mottas dock *icke per telefon söndagar.*
Efter ovan angivna tider mottar faktorskontoret (Tegelbacken) mellan kl. 18.30 och 22 för närmast påföljande utgivningsdag avsedda *familjeannonser* samt annonser om *förlorat o. tillvarataget,* dock *icke per telefon.*

ADAM GUDBRANDSON
Drömmen om Eva

SÄLLSAM ROMAN OM SEXUELL LÄNGTAN
Framhävandet av den intima äktenskapliga idyllen är moraliskt fostrande, vilket knappast kan sägas om den skökromantik, som ofta dominerar i andra sexuellt betonade romaner, gör förf. gällande i sitt försvar mot presskritiken.
6:e tusendet
I bokh. eller direkt.
Bokförl. ATLANTIS, Kalmar.
Sänd .... ex. "Drömmen om EVA" à 6.75 portofritt mot postf.
Namn: ....
Adress: ....

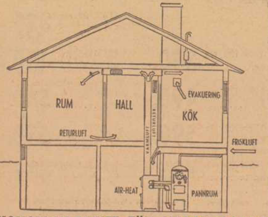

EKONOMISK NYHET FÖR VILLABYGGARE
S. S.-pannan med varmluft. Air Heat.
Demonstreras på S:t Eriksmässan, Tennisstadion.
Rekommenderas för nybyggen samt äldre byggnader och villor där ej värme förut finnes. Låga installationskostnader för montering enär radiatorer och en hel del rördragningar bortfaller.
Tillverkare och försäljare:
A/B. Solna Smide, Industrivägen 11, Hagalund.
Tel. 27 31 14, 27 72 27.

Res till Paris
Komfortabel långfärdsbuss går från Stockholm den 2 okt. med anledning av bilutställningen. Åter i Sverige den 16 okt. Upplysningar och anmälningar
AB STOCKHOLMS RESEBYRÅ,
Drottninggatan 85.
Tel. 10 00 48, 11 76 77.

GROSSISTER
Härmed önska vi komma i kontakt m. rubricerade företag över hela landet beträffande försäljn. av vår nya succès-leksak "Tico-Tico-gungan". Ovanstående torde kunna bli en mycket god julartikel.
INETRA, Regeringsgatan 86.

LÄKARE
Dr Arne Bech
Storgatan 48 (hörnet av Banérgatan)
Tid pr tel. 60 08 60 eller kl. 2—3 em.
Medlem av Stockholms Läkarförening
Dr Björn Björnsson
hemkommen.
Medl. av Stockholms Läkarförening.
Dr Karl-Fredrik Blom,
Karlavägen 45,
har återupptagit praktiken.
Medl. av Stockholms Läkarförening.
Dr Folke Blomgren
återkommen.
Medl. av Stockholms Läkarförening.
Dr Henry Frödin.
Spec. Barnaålderns sjukdomar.
Höckertsvägen 19, Bromma (nära affärshuset vid Zornväg., S. Ängby).
Tel. 37 28 48. Mottagn. efter överensk. Tel.-tid vard. 9—9.30.
Medl. av Stockholms Läkarförening.
Dr G. Leander
bortrest t. o. m. 9 okt.
Telefonvakt.
Medl. av Stockholms Läkarförening.
Professor Gustav Nylin
har återtagit praktiken.
Tid för mottagn. kl. 9—11, tel. Södersjukhuset 23 70 00.
Medlem av Sthlms Läkarförening.
Doktor Röjdmark
bortrest till den 14/9.
Telefonvakt hänvisar.
Medl. av Stockholms Läkarförening.

TANDLÄKARE
Jourhavande tandläkare
Sönd. d. 4 Sept. kl. 10—12, 15—19
Tandl. Rudolf Bratt,
Sveavägen 25—27, tel. 11 77 75.
Medl. av Sthlms Tandläkarförening.
Tegnérgatans TANDKLINIK
Tegnérgat. 16. Tel. 32 42 42
10-1, 5-7. Sönd. 11-1. Smärtfri tanduttagning (även vid varbildn.). Endast leg. tandl. Naturtrogna löständer.

ÅNGKOKGRYTOR
200—500 liter, stjälpbara, säljes billigt. Direktör Adolf Åström. Tel. 1438, Luleå.

Trevligt fritidsuppdrag
Vi söka kontakt med vederhäftiga personer med intresse av att på fritid bland vänner och bekanta ombesörja prenumerationer på våra många och välkända tidskrifter. Mycket god provision — lätt uppdrag — föga tidskrävande. Efterhör våra villkor! Sänd in kupongen i dag!
Till Åhlén & Åkerlunds Förlag, Försäljningsinspektionen (Avd. PS) Sthlm 6
Sänd mig Edra ombudsvillkor.
Namn: ....
Bostadsadress: ....
Postadress: .... Ålder: ....
DN

ARMATURRESANDE
Vi söka en energisk och vederhäftig resande som är väl införd hos kundkretsen och vet med sig kunna prestera ett verkligt gott försäljningsresultat.
Goda framtidsutsikter för rätt man. Fast lön och provision. Svar med foto, betygsavskr., ref. och uppgift om tidigaste tillträdesdag till "Elektrisk belysningsarmatur", Gumælius Annonsbyrå, Malmö.

Speditör
ung, all round, sökes som chef för inkommande samlastningsavdelning hos större speditionsföretag i Sthlm. Svar till "Kapacitet — U. 4", Dagens Nyheters Huvudkontor.

NORDISKA STIPENDIER
För elever som önskar genomgå huvudkurs vid folkhögskola i Danmark, Finland, Island eller Norge finns stipendier att söka.
Upplysningar lämnas av Föreningen Norden, Vasagatan 52, Stockholm, telefon 10 03 11.

SKOLOR OCH UNDERVISNING
Se även efter text under rubriken "Skolor och undervisning"
Stockholms Samgymnasium
Statsunderstött. Real- o. Studentexamen avlägges vid läroverket
Fyra- och Femårig Realskola. Latin- o. Realgymnasium
För lärjungar med förvärvsarbete finnes en särskild avdelning för
Aftonundervisning med treårigt Latin- o. Realgymnasium
med studentexamensrätt
Mottagn. å rektorsexpeditionen, Luntmakargat. 101 (hörnet av Odengat.), vard. 10.45—11.15 samt månd., onsd. o. fred. 19.45—20.15. Prosp. på begäran. Anmäln. o. förfrågn. även per post. Tel. 30 11 30.
STUDENTEXAMEN i enskilda ämnen
Ännu några platser återstå i höstterminens preparandkurser på kvällstid: modersmål, latin, engelska, franska, historia, kristendom.
Kurserna äro öppna för alla studerande och ledas av skickliga och erfarna lärare. Obs.! Anmälan bör inges omedelbart, gärna per telefon. Närmare upplysningar om timantal, kursavgifter, kurslokaler etc. från
NKI-SKOLAN, S:T ERIKSGATAN 33, TEL. 52 05 40
Exp.-tider: vardagar 9—18, lördagar 9—14.
NY REALSKOLA på dagtid
Om tillräckligt antal elever anmäler sig, öppnar Heliskolan redan denna termin en realskoleavdelning även på dagtid. Realskolan blir två-årig och står öppen för personer, som genomgått folkskola eller äro fria från skolplikt. Den som genomgått klass 2⁴ eller 3⁵, eller äger motsvarande kunskaper kan ansluta sig till andra årskursen och avlägga examen efter två terminer. Anmälningar måste vara skolan tillhanda senast den 6 sept.
Heliskolan
Eriksbergsg. 10. Exp. 9-20 (lörd. 9-15). Tel. 11 75 32, 20 75 45.
ÖBERGS PRIVATSKOLA GRUNDAD 1914.
Individuell undervisning för friska och klena barn. Skolan lämpar sig särskilt för elever som ha svårigheter att följa med i större klasser. Vidare per tel. 33 94 72, säkrast 9—11.
Institut Jaques-Dalcroze
KARIN FREDGAS SKOLA, Konserthuset
Statsunderstödd. Examensrätt.
RYTMIK MUSIK PLASTIK
Barnklasser och amatörkurser. Lärarutbildning.
Bitr. lär.: Dagmar Wide-Unterkircher, Helen Söderberg.
Anmäln. pr tel. 61 68 58, 20 71 16 10—12, 5—7.
eller månd. torsd. 3—5. Körsalen, Konserthuset.
IDLA GYMNASTERNA
börjar höstterminen den 15 sept. Nya elever emottages.
Upplysningar per tel. 49 21 16 kl. 10—12, 16—19.